Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

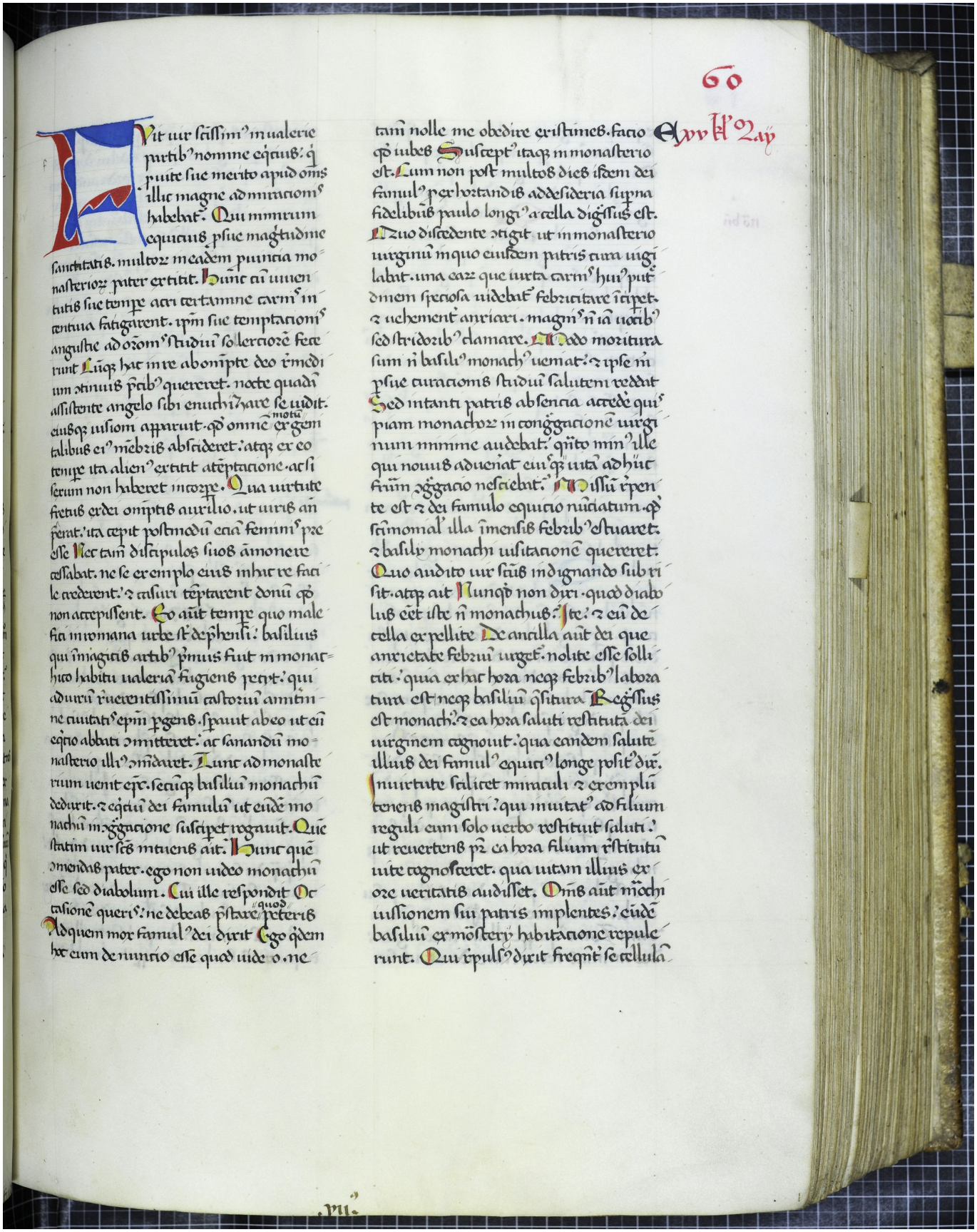

60

Vit uir sc̃issim⁹ in ualerie partib⁹ nomine eq̃uus: q̃ pte sue merito apud om̃s illic magne ad miracom⁹ habebat. Qui mirum equitans, pfecte magnitudine sanctitatis. multos meadem puincia monasterios pter ertitit. Hunc ei quidam tribus sue tempe acri certamine carn⁹ intentia fatigarent. ipm̃ sue temptacionis angustie ad orom⁹ studiu sollercior fecerunt. Cuiq; hac in re ab omipte deo remedium omnib⁹ frib⁹ quereret. nocte quadã assistente angelo sibi enuchiare se uidit. cuius uisionis mota apparuit. qd̃ omne ergem talibus ei⁹ mẽbris absideret: atq; ex eo tempe ita alien⁹ ertitit atẽptacione. ac si serum non haberet in corpe. Qua uirtute freti ardei omptis auribus. ut uiris aperat. ita cepit postmodu ecia femin⁹ pcedere. Nec tam discipulos suos ãmonere cessabat. ne se ex emplo eius inhibere faciles crederent. & falsis ẽptarent donis qd̃ non accepissent. Ego aũt tempe quo male fata in romana urbe sẽ deprehensi: basilius qui in magnis artib⁹ pmius fuit in monachico habitu ualeria fugiens pcessit. qui aduersus reuerentissimu castoriu amicitie ciuitatis epm̃ pgens. spauit abeo ut ei eq̃m abbati ꝺmitteret. ac sanandu monasterio illi⁹ ꝺmaret. Iunc ad monasterium uenit eq̃s. secuq; basiliu monachu deduxit. & eq̃m dei famulu ut eide monachu in ẽgregacione susciperet rogauit. Que statim uir sẽs intuens ait. Quinq; ꝺmendas pater. ego non uideo monachu esse sed diabolum. Cui ille respondit. Ob quam tacionem queris? ne debeas pstare peteris Ad quem mox famul⁹ dei dixit. Ego qdem hoc eum de nunio esse quod uide. o. ne tam nolle me obedire ẽristimes. facio qd̃ iubes. Susceptu itaq; in monasterio est. Cum non post multos dies isdem dei famul⁹ pcr hortandis addesideria supna fidelibus paulo longi⁹ a cella digressus est. Quo discedente exigit. ut in monasterio uirginu in quo eisdem patris cura uigilabat. una ex ea que iuxta earn⁹ huius putabatur speciosa uidebat febricitare ẽpet. & uehemẽt anxiari. magnis ia uocib⁹ sed stridoribus damare. Quando moritura sum ni basili⁹ monach⁹ uenerat? & ipse in pfecte curacionis studiu salutem reddit. Sed intanti patris absencia accedẽ quis piam monachoꝝ in congregacione uirginum minime audebat. quito min⁹ ille qui nouus aduenerat cui⁹q; uita adhuc fruum ẽgregacio nesciebat. Missu ẽpente est & dei famulo equicio nuciatum. qd̃ sc̃imonial⁹ illa imensis febribus estuaret. & basily monachi usitacionẽ quereret. Quo audito uir sc̃us indignando subrisit. atq; ait. Nunq̃d non dixi. quod diabolus esset iste nisi monachus? Ite. & eu de cella expellite. De canalla aũt dei que anxietate febriu urget. nolite esse solliciti. quia ex hac hora neq; febribus labora tura est neq; basiliu ꝑsitura. Egressus est monach⁹. & ea hora saluti restituta dei uirginem cognouit. qua eandem salute illius dei famul⁹ equitis longe posit⁹ dir. Inuirtute saliret miraculi & exemplu tenens magistri. qui inuitat⁹ ad filium reguli cum solo uerbo restituit saluti. ut reuertens pre ea hora filium restitutu uite cognosceret. qua uirtute illius ex ore ueritatis audisset. Oms aũt mirachi ussionem sui patris implentes. eide basiliu ex mostery habitacione repulerunt. Qui epuls⁹ dixit frequẽt se cellula

.vii.